

LEARNING TOXICOLOGY THROUGH OPEN EDUCATIONAL

УСТАНОВЯВАНЕ НА ОБЩИТЕ И СПЕЦИФИЧНИТЕ ЗАКОНОДАТЕЛСТВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА ТОКСИЧНИТЕ ЗАМЪРСИТЕЛИ

Cristina SALCĂ ROTARU, Camelia DRĂGHICI

Transilvania University of Braşov

rotaruc@unitbv.ro, c.draghici@unitbv.ro

Опазването на околната среда е сложно и от голямо значение за човека, разглеждано индивидуално и колективно и включващо интересите на настоящите и бъдещите поколения, обхваща всички отношения, свързани със защитата, опазването, подобряването и подобряването на околната среда и тяхното мониторинг.

Тези взаимоотношения и, разбира се, законът, са интердисциплинарни, не са и не могат да бъдат изолирани с взаимозависимост между тях, така че стриктното законодателно ограничение във всяка от областите, представени по-долу, е доста трудно да се установи. , Може да се забележи, че социалните отношения, правните взаимоотношения, специфични за дадено поле (газообразни замърсители, тежки метали, УОЗ, пестициди), не могат да бъдат регулирани от определена категория правни норми. Дори ако има основен нормативен акт, който може да намери своите транспонирания в представянето на Звено 2 (Национална хармонизация на законодателството на ЕС за токсичните замърсители), областта ще бъде регулирана и от свързаните нормативни актове, което ще доведе до установяване на законодателни корелации , която ще бъде предмет на раздел 3 (Законодателни корелации).

Правилата (вж. Описание в раздел 2) ще бъдат представени за всяка адресирана област в следния ред:

- общите разпоредби и, ако има такива, поотделно за замърсения екологичен фактор (въздух, вода, почва) и отделно за имитирането и емисиите, доколкото те съществуват,
- специфични разпоредби за дейности и / или продукти.

Тъй като тези курсове са насочени към студенти и специалисти в области, различни от закона, и като се има предвид, че това е полезно за основно обучение, не всички нормативни актове ще бъдат достъпни в конкретни връзки. За

документите, които се считат за важни за постигането на целите на курса и за тези, които са създадени връзки, ще бъде направена конкретна препратка към учебната единица. Всеки студент, в зависимост от сферата на дейност / интерес, може да получи достъп до общите и специфичните разпоредби на ЕС на уебсайта www.eur-lex.europa.eu.

1. РЕГУЛАЦИИ НА ЗАМЪРСЯВАНЕТО С ГАЗОВЕ

Мониторингът на качеството на околната среда и implicitly екологичното законодателство относно замърсяването на въздуха (атмосферата) разглеждат три основни аспекта: имисиите, емисиите и дейностите, които могат да произвеждат газообразни замърсители. Сред множеството регулации относно газообразните замърсители курсът се съсредоточава само върху онези, азотни оксиди, NO_x, серни оксиди (SO_x), летливи органични съединения (VOC), въглеродни оксиди (CO, CO₂) и частици (PM). Показаните газообразни замърсители засягат основно фактора на атмосферния въздух, поради което не се обсъжда замърсяването на други фактори на околната среда.

1.1. Общи регулации на емисии от газови замърсители

Що се отнася до противоречията на ниво Европейски съюз, основният нормативен акт е **Директива 2008/50 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно качеството на атмосферния въздух и чистия въздух за Европа**. Тази директива включва общи разпоредби относно замърсяването на "околния въздух" и се прилага за тропосферен въздух, с изключение на работните места, определени в Директива 89/654 / ЕИО, когато се прилагат разпоредби относно здравословните и безопасни условия на труд и на които гражданите нямат редовен достъп.

Дефинициите, формулирани във всеки нормативен акт, са важни, защото значението на понятията или изразите може да се различава от един нормативен акт до друг. Определенията, за които се прилага Директива 50 от 2008 г., се съдържат в член 2.

Пример може да бъде изразът "азотни оксиди", които:

- по смисъла на Директива 50 от 2008 г. означава сборът на обемното съотношение на смесване (ppbv) на азотен оксид (азотен оксид) и азотен диоксид, изразен в единици масова концентрация на азотен диоксид ($\mu\text{g} / \text{m}^3$), и
- по смисъла на Директива 2193 от 2015 г. (относно ограничаването на емисиите на определени замърсители в атмосферата) означава азотен окис и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид (NO₂).

Директива 50 от 2008 г. има 17 анекса по отношение опазването на атмосферата, от които голямо значение са:

- Приложение II - Определяне на изискванията за оценка на концентрациите на серен диоксид, азотен диоксид и азотни оксиди, прахови частици (ПЧ10 и ПЧ2,5), олово, бензен и въглероден окис в околния въздух в зона или агломерация,
- Приложение X - Измервания на прекурсори на озона, в които е представен списък на летливите органични съединения, препоръчани за измерване,
- Приложение XI - Гранични стойности за защита на човешкото здраве.

Текстът на настоящата директива и, имплицитно, ограниченията, наложени в съответните приложения, могат да бъдат намерени на адрес:

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1209> на Румънски и

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Атмосферното замърсяване е международен проблем, надхвърлящ националните граници, поради което е необходимо да се обърне внимание и на международните регламенти, към които ЕС е част.

В тази област е установено, че *Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния (CLRTAP)*, със спецификацията, че актът, който се занимава с газообразни замърсители, предмет на курса, е *Протоколът към Конвенцията от 1979 г. за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния, окисляването, еутрофикацията и нивото на тропосферния озон - Gotenborg*. ЕС се присъедини към този акт през юни 2003 г. чрез Решение 507 от 13 юни 2003 г.

Друг важен протокол към тази конвенция е *Протоколът за контрол на емисиите на азотни оксиди и техния трансграничен поток*, извършен през 1988 г. в София, към който ЕС се присъедини с Решение №. 361 от 17 май 1993 г.

Разпоредбите на *Допълнителния протокол за по-нататъшното намаляване на серните емисии*, сключен в Осло на 14 юни 1994 г., се признават от ЕС с Решение 686 на Съвета от 23 март 1998 г. относно сключването от Европейската общност на *Протокола към Конвенцията от 1979 г. за Трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния върху по-нататъшното намаляване на серните емисии*. Въз основа на това държавите-членки ще трябва да намалят своите емисии на SO₂ в съответствие с таваните за емисии, определени в приложение II към протокола и съответното законодателство на Общността.

ЕС все още не се е присъединил към Протокола за намаляване на серния двуокис и трансграничния поток (Хелзинки, 1985 г.).

Всичко това са международни правила, така че те могат да бъдат намерени на специализираните уебсайтове на тяхното представяне. Доколкото те са подписани, ратифицирани от държавите, тяхното съдържание се съдържа в националното законодателство, на официалния език на държавата.

1.2. Общи регулации за емисии на газове замърсители

Международните задължения на Съюза по отношение на замърсяването на въздуха, които имат за цел да намалят емисиите на подкисляване, еутрофикация, тропосферен озон и прахови частици, бяха променени през 2016 г., за да се засилят съществуващите ангажименти за намаляване на серен диоксид, азотни оксиди, амоняк и летливи органични съединения въвеждат нови ангажименти за намаляване на фините прахови частици (ПЧ_{2,5}), които трябва да се спазват от 2020 г. нататък.

Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители, за изменение на Директива 2003/35 / ЕО и за отмяна на Директива 2001/81 / Е с действащи дати на влизане от 2018 до 2030, налага нови граници на емисиите:

- серен диоксид (SO₂), азотни оксиди (NO_x) и неметанови летливи органични съединения "(NMVOC, COV_{nm}) (приложение II, таблица А) и
- амоняк (NH₃) и фини частици в суспензия (PM_{2,5}) (приложение II, таблица В).

Тези нови граници могат да бъдат намерени чрез достъп до Директива 2284 от 2016 г. до:

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> на Румънски и

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

1.3. Специфични регулации за емисии на газови замърсители

По-ефективен начин за защита на атмосферата от замърсяване с газообразни замърсители е стриктното регулиране на дейностите, които водят до тяхното производство. За тази цел е разработено законодателство на ЕС, има регулаторни актове, които налагат емисионни ограничения или чрез задължителни конструктивни изисквания, или чрез оперативна ефективност. Тъй като най-важната замърсяваща дейност е изгарянето на горива, ще се позова на нейното специфично законодателство.

1.3.1. Емисии от изгаряне в инсталации

А. Изгаряне на гориво в малки инсталации

Този вид дейност се урежда от мерките за прилагане, посочени в Директива 2009/125 / ЕО за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продуктите, свързани с енергопотреблението. Тази директива се ползва от актове за изпълнение под формата на регламент, който подчертава значението на регулирането и избягването на частично или недостатъчно прилагане на равнище държави-членки.

Два примера могат да подчертаят разнообразието от разпоредби в тази област:

- Регламент (ЕС) № 813/2013 на Комисията от 2 август 2013 г. за прилагане на Директива 2009/125 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за екодизайн за космически нагреватели и комбинирани нагреватели,

- Регламент (ЕС) 2015/1188 на Комисията от 28 април 2015 г. за прилагане на Директива 2009/125 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за екодизайн за локалните отоплителни тела.

В. Изгаряне на гориво в средни горивни инсталации

Директива (ЕС) 2193 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно ограничаването на емисиите на определени замърсители във въздуха от средни горивни инсталации означава определени горивни инсталации със среден горивен спектър с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малко от 50 MW, независимо от типа гориво, което използват. Настоящата директива установява правила за контрол на емисиите на SO₂, NO_x и PM в атмосферата от средни горивни инсталации, като по този начин се намаляват емисиите във въздуха и потенциалните рискове за човешкото здраве и околната среда от тези емисии. Настоящата директива също така определя правила за наблюдение на емисиите на въглероден окис (CO).

Важно в тази област са изключенията, посочени в член 1, параграф 3 и определенията в член 3, като се има предвид, че тази директива е възникнала в резултат на увеличаването на броя и последиците от замърсяването на средните горивни инсталации и увеличаването на употребата от биомасата като гориво. Нормите за допустими емисии са определени в приложение II към настоящата директива, но се прилагат постепенно:

- от 20 декември 2018 г. емисиите във въздуха на SO₂, NO_x и PM от нова средна горивна инсталация не трябва да надвишават нормите за допустими емисии, определени в част 2 от приложение II,
- от 1 януари 2025 г. емисиите във въздуха на SO₂, NO_x и PM от съществуваща средна горивна инсталация с номинална входяща топлинна мощност над 5 MW не трябва да надвишават нормите за допустими емисии, посочени в таблици 2 и 3 от част 1 от приложение II.

От 1 януари 2030 г. емисиите във въздуха на SO₂, NO_x и ФП от съществуваща средна горивна инсталация с номинална топлинна мощност по-малка или равна на 5 MW не трябва да превишават нормите за допустими емисии, посочени в Таблици 1 и 3 от част 1 от приложение II.

Текстът на тази директива и ограниченията, наложени в приложените приложения, могат да бъдат намерени на адрес:

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> на Румънски и

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

С. Изгаряне на гориво в големи горивни инсталации

Този вид дейност е обхваната от *Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 януари 2013 г. относно индустриалните емисии (Директива за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването)*, известна като Директива за КПКЗ.

Данните за достъп и транспониране на директивата могат да бъдат намерени в раздел 2.1. Общи разпоредби за тежките метали във въздуха.

1.3.2. Използване и емисии от летливи органични замърсители

Използването на органични разтворители в определени дейности и инсталации генерира емисии на летливи органични съединения във въздуха (ЛОС), които допринасят за местното и трансгранично образуване на фотохимични оксиданти, което причинява увреждане на природните ресурси и има вредно въздействие

върху човешкото здраве. Поради това е необходимо да се вземат превантивни мерки срещу употребата на органични разтворители и да се установят изисквания за спазване на нормите за допустими емисии на органични съединения, както и подходящи условия на работа. И в този случай се прилага **Директива 75 от 2010 г.** Глава V от директивата се позовава на специални разпоредби, приложими за инсталации и дейности, използващи органични разтворители.

От особено значение са определенията в член 57, от които се спирам на онова, което обяснява смисъла на дифузните емисии. По този начин "неорганизираните емисии" означава всякакви емисии (които не се срещат като остатъчни газове) на летливи органични съединения във въздуха, почвата и водата, както и разтворители в състава на продуктите. Значението на това определение е резултат от тълкуването на приложение VII (*Технически разпоредби за инсталации и дейности, използващи органични разтворители*), където в част 2 са установени *прагове и норми за допустими емисии както за отпадъчни газове, така и за дифузни емисии по видове промишлени дейности.*

Достъпът и датите за транспониране на директивата могат да бъдат намерени в раздел 2.1. Общи разпоредби за тежките метали във въздуха.

2. РЕГУЛАЦИИ ЗА ЕЖКИ МЕТАЛИ

Тежките метали са директни замърсители, отделяни във въздуха, водата и почвите, за разлика от другите замърсители, третираны в този курс, които директно замърсяват един фактор за околната среда пряко, а другите - индиректно. По този начин газообразните замърсители и устойчивите органични замърсители директно замърсяват въздуха и косвено почвата и водата и пестицидите директно замърсяват почвата и косвено водата и храната. Поради

тези причини тежките метали като замърсители се ползват от специфични разпоредби за всеки засегнат фактор на околната среда, както ще бъде представено по-долу.

2.1. Общи регулации за тежки метали във въздуха

2.1.1. Регулации на емисии на тежки метали

Регламентът, който определя нивото на замърсителите в имисиите в атмосферния фактор за околната среда за тежките метали на равнище ЕС, е в сила **Директива 2004/107 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно арсен, кадмий, живак , никел и полициклични ароматни въглеводороди в атмосферния въздух. Директива 2004/107** съдържа

- Приложение I - Целеви стойности за арсен, кадмий, никел и бензо (а) пирен като средна стойност, изчислена за една календарна година за общото съдържание на фракцията на ФПЧ10,
- Приложение II - Определяне на необходимите условия за оценка на концентрациите на арсен, кадмий, никел и бензо (а) пирен в околния въздух на площ или агломерация,
- Приложение III - местоположение и минимален брой пунктове за вземане на проби за измерване на концентрациите в атмосферния въздух и скоростта на отлагане,
- Приложение IV - цели и изисквания относно качеството на данните за моделите за качество на въздуха,

- Приложение V - референтни методи за оценка на концентрациите в атмосферния въздух и скоростта на отлагане.

"Целева стойност" означава концентрация в атмосферния въздух, определена за избягване, предотвратяване и намаляване на вредните въздействия върху човешкото здраве и околната среда като цяло, които трябва да бъдат постигнати в даден момент. В тази връзка държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че от 31 декември 2012 г. концентрациите на арсеник, кадмий, никел и бензо (а) пирен в атмосферния въздух, използвани като маркер за канцерогенна опасност, не превишават целевите стойности, И. Така тези целеви стойности всъщност са максимално допустимите граници на емисиите.

Тъй като въздействието на тези замърсители е особено опасно, считам, че е необходимо да бъдат представени целевите стойности в приложение I.

Целеви стойности ¹ for arsenic, cadmium, nickel and benzo(a)pyrene (ng/m ³)	
Arsenic	6
Cadmium	5
Nickel	20
Benzo(a)pyren	1
¹ средна стойност изчислена за календарна година в общата фракционна стойност PM ₁₀	

Директивата може да бъде прочетена в:

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски и

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Друг регулаторен акт е Директива 2008/50 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. за качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух

за Европа, която определя следните фази за имисиите на оловно ниво в фактора за околния въздух:

- среден период от време - календарна година
- пределно допустимата стойност - $0,5 \mu\text{g} / \text{m}^3$
- допустимо отклонение -100%
- дата, на която трябва да бъде спазена граничната стойност -2010 г. (като се вземе предвид 2008 г. за влизането в сила на директивата)

Като средногодишна стойност се приемат следните прагове на концентрация:

- горна граница за оценка: 70% от пределно допустимата стойност ($0,35 \mu\text{g} / \text{m}^3$);
- Долен праг за оценка: 50% от пределно допустимата стойност ($0,25 \mu\text{g} / \text{m}^3$).

The elements of access to this Directive and its transposition can be found in the chapter on gaseous pollutants, given that the directive concerns only this heavy metal and the rest of the regulations concern gaseous pollutants.

2.1.2. Регулации на емисии от тежки метали

От законодателна гледна точка беше необходимо да се създаде обща рамка за контрол на основните промишлени дейности. Приоритет се дава на принципа на превенция чрез намеса при източника.

С цел предотвратяване, намаляване и премахване на замърсяването, произтичащо от промишлени дейности, Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно промишлените емисии (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването), наред с другото, емисиите на тежки метали в атмосферата в резултат на определени дейности.

Директивата включва нормите за допустими емисии във въздуха за инсталациите за изгаряне на отпадъци и нормите за допустими емисии във въздуха за съвместно изгаряне на отпадъци. За останалите промишлени дейности с висок потенциал за замърсяване, превенцията и контрола се регулират чрез най-добрите налични техники (ВАТ). Изискванията могат да бъдат представени под формата:

А. Норми за допустими емисии във въздуха за инсталации за изгаряне на отпадъци

Те се представят за следните тежки метали като средни пределни стойности на емисиите (mg / Nm³) от период на вземане на проби от най-малко 30 минути и максимум 8 часа. Тези средни стойности покриват също газообразните и парните форми на съответните емисии на тежки метали, както и техните съединения.

Тежки метали и техните съединения	Граници (mg/Nm ³)
Cadmium (Cd)	0,05 (общо)
Thallium (Tl)	
Mercury (Hg)	0,05
Antimony(Sb)	0,5 (общо)
Arsenic (As)	
Lead (Pb)	
Chromium (Cr)	
Cobalt (Co)	
Copper (Cu)	
Manganese (Mn)	
Nickel (Ni)	
Vanadium (V)	

В. Норми за допустими емисии във въздуха за инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци в mg / Nm³, като се имат предвид следните тежки метали и техните концентрации:

Тежък метал	Граници (mg/Nm ³)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As +Pb+ Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

А. Регулации за най-добри налични техники (ВАТ)

Въз основа на Директива 75 от 2010 г. са разработени редица НДНТ - ВАТs, които предвиждат ограничения за емисиите на замърсители за дейностите, които регулират, във факторите на околната среда въздух, вода и почва, с интегрирана визия както от гледна точка на замърсителите, така и от методите за определяне, анализ и мониторинг. Досега следните задължителни НДНТ са задължителни:

1. Решение за изпълнение 134/2012 на Комисията от 28 февруари 2012 г. За определяне на заключенията за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно промишлените емисии за производството на стъкло
2. Решение за изпълнение 84/2013 на Комисията от 11 февруари 2013 г. за установяване на заключенията за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно индустриалните емисии за кожухарство на кожи
3. Решение за изпълнение 163/2013 от 26 март 2013 г. на Комисията за установяване на най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно индустриалните емисии за производството на цимент, вар и магнезиев оксид

4. Решение за изпълнение 732/2013 на Комисията от 9 декември 2013 г. за създаване на заключения за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно промишлените емисии за производството на хлор-алкали
5. Решение за изпълнение 687/2014 на Комисията от 26 септември 2014 г. за създаване на заключения за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета за производство на целулоза, хартия и картон
6. Решение за изпълнение 738/2014 на Комисията от 9 октомври 2014 г. за установяване на най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно промишлените емисии за рафиниране на минерални масла и газ
7. Решение за изпълнение 2015/2119 на Комисията от 20 ноември 2015 г. за създаване на заключения за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета за производството на панели на базата на дървесина
8. Решение 2016/902 на Комисията от 30 май 2016 г. за установяване на заключения за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно общите системи за третиране / управление на отпадни води и отпадъчни газове в химическия сектор
9. Решение за изпълнение 2016/1032 на Комисията от 13 юни 2016 г. за създаване на заключения за най-добрите налични техники (НДНТ) съгласно Директива 2010/75 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета за промишлеността на цветните метали

Директива 2010/75 / ЕС относно промишлените емисии може да бъде намерена на адрес:

<http://moodle.toxoeer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски

<http://moodle.toxoeer.com/mod/page/view.php?id=1197> за English.

Решенията за прилагане на директивата и определянето на НДНТ не са представени в раздел 1, те се споменават само като информативно заглавие и всеки отделен обучаващ се, в зависимост от сферата на дейност / интерес, ще има достъп до тях индивидуално на сайта www.eur-lex.europa.eu.

2.2. Общи регулации за тежки метали във води

2.2.1. Регулации за емисии на тежки метали

Регламентите относно имитирането на тежки метали във водата и по този начин предотвратяването и контрола на замърсяването на водите се разделят на следните категории води: повърхностни води, подпочвени води и морски и крайбрежни води. За полезността на курса имам само избрани примери за повърхностни води и подземни води. По отношение на емисиите на замърсители на тежки метали във водния фактор, разпоредбите на Директива 105 от 2008 г. и на Директива 118 от 2006 г. се прилагат в допълнение към разпоредбите на Директива 60/2000.

Директива 60 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за водите представлява общата регулаторна рамка за опазване на повърхностните и подземните води, която установява общия режим и приложимите принципи. Директивата има 11 приложения, от които приложение VIII, IX и X са важни за тези видове замърсители. В директивата тежките метали са част от индикативния списък на основните замърсители на водите, който се съдържа в ПРИЛОЖЕНИЕ VIII и са конкретно посочени в Приложение X към списъка на приоритетните вещества в областта на водната политика. Позоваванията на директивите в приложение IX - норми за допустими емисии и стандарти за качество на околната

среда следва да бъдат направени в Директива 105 от 2008 г. относно стандартите за качество на околната среда във водния сектор, разпоредбите на приложение IX бяха отменени.

Директива 105 от 2008 г. съдържа в Приложение I стандарти за качество на околната среда за приоритетни вещества и редица други замърсители в Част А: Стандарти за качество на околната среда (СКОС), серия от 44 приоритетни вещества, за които те регулират:

- МАС - максимално допустима концентрация,
- АА - годишната средна стойност и
- така разграничената мерна единица: [$\mu\text{g} / \text{l}$], когато се изготвят докладите за СКОС и МАС и СКОС, и теглото на мокрото вещество в $\mu\text{g} / \text{kg}$ за доклада СКОС / биота.

За полезността на курса са избрани само елементи, които се отнасят до тежки метали.

Име на веществото	CAS ¹ номер	АА-EQS ² вътрешни води ³	АА-EQS ² Други повърх- ностни води	МАС-EQS ⁴ вътрешни води ³	МАС-EQS ⁴ Други повърх- ностни води	EQSBiota ⁵
Cadmium ⁶	7440-43-9	$\leq 0,08$ (class 1) 0,08 (class 2) 0,09 (class 3) 0,15 (class 4) 0,25 (class 5)	0,2	$\leq 0,45$ (class 1) 0,45 (class 2) 0,6 (class 3) 0,9 (class 4) 1,5 (class 5)	$\leq 0,45$ (class 1) 0,45 (class 2) 0,6 (class 3) 0,9 (class 4) 1,5 (class 5)	
Lead	7439-	1,2	1,3	14	14	

	92-1					
Mercury	7439-97-6			0,07	0,07	20
Nickel	7440-02-0	4	8,6	34	34	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service

² Този параметър е СКОС, изразена като средногодишна стойност (AA-EQS). Освен ако не е посочено друго, то се отнася до общата концентрация на всички изомери.

³ Вътрешните повърхностни води обхващат реки и езера и свързаните с тях изкуствени или силно модифицирани водни тела.

⁴Този параметър е СКОС, изразена като максимална допустима концентрация (MAC-EQS). Когато МКК-СКОС са отбелязани като "неприложими", стойностите на AA-СКОС се считат за защитни срещу пикове на краткотрайно замърсяване при непрекъснато заустване, тъй като те са значително по-ниски от стойностите, получени въз основа на остра токсичност.

⁵Освен ако не е посочено друго, СКОС за биотопи са свързани с риба. Вместо това може да се следи алтернативен биотоксинен таксон или друга матрица, при условие че приложените СКОС осигуряват еквивалентно ниво на защита.

⁶За кадмия и неговите съединения (№ 6) стойностите на СКОС варират в зависимост от твърдостта на водата, както е посочено в пет категории класове (клас 1: <40 mg CaCO₃ / l, клас 2: 40 до <50 mg CaCO₃ / l, клас 3: 50 до <100 mg CaCO₃ / l, клас 4: 100 до <200 mg CaCO₃ / l и клас 5: ≥ 200 mg CaCO₃ / l)

Текстът на Директива 60 от 2008 г. и съдържанието на приложения VIII, IX и X и на Директива 105 от 2008 г. относно стандартите за качество на околната среда във водния сектор са достъпни

на: <http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1209> на Румънски

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Директива 2006/118 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване
на състоянието показва, че подземните води:

- е ценен природен ресурс и като такъв следва да бъде защитена от влошаване и химическо замърсяване. Това е особено важно за екосистемите, зависими от подпочвените води, и за използването на подземните води във водоснабдяването за консумация от човека
- е най-чувствителното и най-голямото тяло на сладководните води в Европейския съюз и в частност също е основен източник на обществени доставки на питейна вода в много региони

За да се осигури последователна защита на подземните води, държавите-членки, които споделят подземни водни обекти, следва да координират своите дейности по отношение на мониторинга, определянето на прагови стойности и идентифицирането на съответните опасни вещества.

Директивата предвижда минимален списък на замърсителите и техните показатели, за които държавите-членки трябва да обмислят определянето на прагови стойности. Тези замърсители се идентифицират като вещества или йони или показатели, които могат да се срещат както естествено, така и в резултат на човешката дейност. Сред тежките метали списъкът включва: арсен, кадмий, олово, живак.

Директивата установява, че праговите стойности за доброто химично състояние на подпочвените води се основават на защитата на подземните водни тела в съответствие с приложение II, част А, точки 1, 2 и 3, отнасящи се по-специално до тяхното въздействие върху свързаните повърхностни води и на сухоземните екосистеми и влажните зони които зависят пряко от тях и тяхното взаимодействие

с тях, и отчитат, наред с другото, познанията за токсикологията на човека и екотоксикологията.

Праговите стойности, които трябва да бъдат определени от държавите-членки в съответствие с процедурата, посочена в приложение II, част А, за замърсители, групи от замърсители и показатели за замърсяване, които са идентифицирани на територията на държава-членка като допринасящи за характеризирането на органите; или групи от подземни водни тела, които са изложени на риск, трябва да бъдат направени, като се вземе предвид поне списъкът, съдържащ се в приложение II, част В. В този списък се съдържат замърсители на тежки метали, извлечени по-горе.

2.2.2. Регулации на емисии на тежки метали

Те се намират в рамките на Директива 75 от 2010 г. и по-специално в актовете за изпълнение под формата на НДНТ, изброени в точка 2.1.2. Наредби за емисиите на тежки метали.

2.3. Общи регулации на тежки метали в почвата

Защитата на почвата, като цяло, не се ползва от специфични разпоредби, като защита на водата или въздуха. Методът за постигане на защита на почвата е свързан с регламенти, т.е. дейности или продукти, които имат ефект на замърсяване на почвата.

Наличието на тежки метали в почвата като замърсяване е ефектът от дейности или използването на продукти, които имат ефект на освобождаване, емисиите на такива замърсители директно или индиректно. Ето защо са разработени редица нормативни актове, регулиращи тези ситуации. В тази връзка съществуват

регламенти относно продуктите за растителна защита и относно дейностите, свързани с растителната защита. Те включват:

- *Регламент за изпълнение (ЕС) № Регламент (ЕО) № 540/2011 на Европейския парламент и на Съвета 1107/2009* относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, изменен и коригиран с *Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/232 от 13 февруари 2015 г.* относно условията за разрешаване на активното вещество медно съединение, което регулира както концентрациите на мед в активните вещества, така и законното максимално време за пускане на пазара на тези продукти.
- *Регламент на Съвета (ЕО) № 1107/2009* относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, който е установен в главата за пестицидите.

Правилата на Регламента за медните съединения 232 от 2015 г. се виждат рез достъп до:

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Утайката от отпадъчни води се получава като вторичен елемент от пречистването на отпадъчните води. Те, ако се използват в селското стопанство, не са обхванати от разпоредбите за отпадъците. Затова е важно да се определят граници за опасните вещества, които се съдържат в състава им. **Директива 278 от 12 юни 1986 г. относно опазването на околната среда**, и по-специално на почвата, когато утайките от отпадъчни води се използват в селското стопанство, в приложения IA, IB и IC предвижда:

- стойности за концентрациите на тежки метали в почвата, към които се прилага утайка;
- концентрации на тежки метали в утайките;

- максималните годишни количества от такива тежки метали, които могат да бъдат внесени в почвата, предназначена за земеделие, са дадени в приложения IA, IB и IC

Директивата изисква от държавите-членки:

- да забраняват употребата на утайки, когато концентрацията на един или повече тежки метали в почвата превишава пределно допустимите стойности, които те определят в съответствие с приложение IA, и предприема необходимите мерки, за да гарантира, че тези пределно допустими стойности няма да бъдат превишени в резултат на използването на утайки;

- регулира използването на утайки по такъв начин, че натрупването на тежки метали в почвата не води до надвишаване на граничните стойности, посочени в параграф 1. За да постигнат това, те прилагат една или друга от процедурите, предвидени в букви а) и б) по-долу:

а) установяване на максималните количества утайки, изразени в тонове сухо вещество, които могат да се прилагат върху почвата на единица площ годишно, като се спазват пределно допустимите стойности за концентрацията на тежки метали в утайките, които те определят в съответствие с приложение I Б; или

б) да осигури спазването на пределно допустимите стойности за количествата метали, въведени в почвата за единица площ и единица време, както е посочено в приложение I В.

Анекс I А

Гранични стойности за концентрациите на тежки метали в почвата (mg / kg сухо вещество в представителна проба, определена в приложение II В, на почвата с рН от 6 до 7)

Параметри	Гранични стойности ¹ (mg/kg сухо вещество)
-----------	---

Cadmium	1-3
Copper ²	50-140
Nickel ²	30-75
Lead	50-300
Zinc ²	150-300
Mercury	1-1,5
Chromium ³	—

¹Държавите-членки могат да разрешат превишаването на пределно допустимите стойности в случай на използване на утайки върху земя, които към момента на нотифициране на настоящата директива са предназначени за обезвреждане на утайки, но върху които се отглеждат търговски хранителни култури изключително за животни потребление. Държавите-членки трябва да информират Комисията за броя и вида на съответните обекти. Те също трябва да се стремят да гарантират, че няма опасност за човешкото здраве или околната среда.

²Държавите-членки могат да разрешат превишаването на пределно допустимите стойности по отношение на тези параметри върху почвата с рН постоянно по-високо от 7. Максимално допустимите концентрации на тези тежки метали в никакъв случай не трябва да надвишават тези стойности с повече от 50%. Държавите-членки трябва също така да се стремят да гарантират, че няма опасност за човешкото здраве или околната среда, и по-специално за подземните води.

³На този етап не е възможно да се определят гранични стойности за хром. Съветът ще определи тези пределно допустими стойности по-късно въз основа на предложения, които ще бъдат представени от Комисията, в рамките на една година след нотифицирането на настоящата директива.

Анекс IV

Гранични стойности за концентрациите на тежки метали в утайките за използване в селското стопанство (mg / kg сухо вещество)

Параметри	Гранични стойности ¹ (mg/kg сухо тегло)
Cadmium	20-40

Copper	1000-1750
Nickel	300-400
Lead	750-1200
Zinc	2500-4000
Mercury	16-25
Chromium ¹	—

¹На този етап не е възможно да се определят гранични стойности за хром. Съветът ще определи тези пределно допустими стойности по-късно въз основа на предложения, които ще бъдат представени от Комисията в рамките на една година след нотифицирането на настоящата директива.

Анекс IC

Гранични стойности за количествата тежки метали, които могат да се добавят ежегодно към земеделска земя, въз основа на 10-годишна средна стойност (кг / ха / година)

Параметри	Гранични стойности ¹ (kg/ha/yr)
Cadmium	0,15
Copper	12
Nickel	3
Lead	15
Zinc	30
Mercury	0,1
Chromium ²	—

¹Държавите-членки могат да разрешат превишаването на тези пределно допустими стойности в случай на използване на утайки върху земя, които към момента на нотифициране на настоящата директива са предназначени за обезвреждане на утайки, но на които се отглеждат търговски хранителни култури изключително за консумация от животни. Държавите-членки трябва да информират Комисията за броя и вида на съответните обекти. Те също трябва да гарантират, че няма опасност за човешкото здраве или околната среда.

²На този етап не е възможно да се определят гранични стойности за хром. Съветът ще определи тези пределно допустими стойности по-късно въз основа на предложения,

които ще бъдат представени от Комисията в рамките на една година след нотифицирането на настоящата директива.

Текста на директивата може да се види на:

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1209> на Румънски

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Въпреки че регламентът изглежда далече от тази област, Директива 2011/65 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно ограничаването на употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване има важно значение за предотвратяването и намаляване на емисиите на тежки метали в почвата. Този ефект на предотвратяване и намаляване става ясно, ако считаме, че това оборудване ще стане отпадък, който често не се възползва от правилното събиране и капитализация.

Първо, директивата изисква държавите-членки да гарантират, че електронното оборудване и уреди (ЕЕО), пуснати на пазара, включително кабели и резервни части за ремонта, повторното им използване, актуализирането на техните функционалности или повишаването на капацитета им, не съдържа изброените вещества в приложение II. Също така съгласно изискванията на приложение II директивата налага да не се допуска стойност, по-голяма от тази на максимално допустимата концентрация, изчислена върху теглото на хомогенните материали, последвана от делегирани актове, да се предприемат някои подробни мерки, за да се гарантира спазването на тези максимални стойности на концентрациите, като се вземат предвид, наред с другото, повърхностните покрития.

Анекс II

Ограничените вещества и допустимите максимални стойности на концентрацията в хомогенни материали.

Ограничени вещества	Концентрации (%)
Lead	0,1
Mercury	0,1
Cadmium	0,01
Hexavalent Chromium	0,1
Polybrominated biphenyls(PBB)	0,1
Polybrominated diphenyls ethers (PBDE)	0,1

Дерогациите и етапите на прилагане на настоящата директива са изложени в приложение III или се регулират от специални нормативни актове (около 39 акта), като:

- Делегирана директива на Комисията (ЕС) 2017/1009 от 13 март 2017 г. за изменение с цел привеждане в съответствие с техническия прогрес на приложение III към Директива 2011/65 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаване за кадмий и олово в филтърни стъкла и стъкла, използвани за стандарти за отражение;
- Комисията делегира Директива (ЕС) 2017/1011 от 15 март 2017 г. за изменение с цел привеждане в съответствие с техническия прогрес на приложение III към Директива 2011/65 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаването на оловото в бяло очила, използвани за оптично приложение;
- Комисията делегира Директива (ЕС) 2016/1029 от 19 април 2016 г. за изменение с цел привеждане в съответствие с техническия прогрес на приложение IV към Директива 2011/65 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаване за кадмийните аноди в Hersch клетки за определени кислородни датчици, използвани в промишлени инструменти за наблюдение и контрол;
- Комисията делегира Директива (ЕС) 2016/585 от 12 февруари 2016 г. за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес на приложение IV към Директива 2011/65 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаването на олово, кадмий , хексавалентен хром и полибромирани

дифенилни етери (PBDE) в резервни части, възстановени и използвани за ремонт или реконструкция на медицински изделия или електронни микроскопи;

Директива 2011/65 / ЕС относно ограничаването на употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване може да бъде проучена на

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски

<http://moodle.toxoer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Делегираните директиви се представят само за информационни цели, за да се установи ясна картина на регламентите в тази област.

3. РЕГУЛАЦИИ ЗА ПЕСТИЦИДИ

Тъй като използването на пестициди се признава за заплаха както за човешкото здраве, така и за околната среда, в съобщението си от 12 юли 2006 г., озаглавено "Тематична стратегия за устойчиво използване на пестицидите", Комисията прие стратегия за намаляване на рисковете за човека здравето и околната среда, произтичащи от употребата на пестициди. Освен това Европейският парламент и Съветът приеха Директива 2009/128 / ЕО от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди ("Рамковата директива")

Преди да представи законодателство, регулиращо пестицидите, трябва да се изясни понятието за пестициди. Нормативният акт, определящ понятието пестициди, е Директива 2009/128 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане

на устойчива употреба на пестициди, която в член 3 посочва, че "пестицидите" означава и двете:

- а) продукт за растителна защита, определен в Регламент (ЕО) № 1107/2009;
- б) биоцид съгласно определението в Директива 98/8 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди.

За текста на директивата следните линкове:

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

За да се разберат определенията, трябва да се проучат посочените нормативни актове. Следва обаче да се отбележи, че Директива 128 от 2009 г. като регламент за домейн се прилага само за продукти за растителна защита, определени в Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита продукти за растителна защита на пазара. В този смисъл чрез пестициди се разбират продукти във формата, в която се доставят на потребителя, състоящи се от или съдържащи активни вещества, растителнозащитни или синергизиращи средства и предназначени за една от следните употреба:

- а) защитата на растенията или растителните продукти от всички вредни организми или предотвратяването на действието на такива организми, освен ако основната цел на тези продукти не се смята за хигиенни, а не за защита на растения или растителни продукти,
- б) повлияване на жизнените процеси на растенията, като вещества, които влияят върху растежа им, различни от хранителни вещества;

- в) съхраняване на растителни продукти, доколкото тези вещества или продукти не подлежат на специални разпоредби на Общността относно консерванти;
- г) унищожаване на нежелани растения или части от растения, с изключение на водорасли, освен ако продуктите не се прилагат върху почвата или водата за защита на растенията;
- д) проверка или предотвратяване на нежелан растеж на растенията, excerpt algae unless the products are applied on soil or water to protect plants.

Наредба №. 1107/2009 важи и за:

а) вещества или препарати, които се добавят към продукт за растителна защита с цел елиминиране или намаляване на фитотоксичните ефекти на продукта за растителна защита върху определени растения, наричани "антидоти";

б) вещества или препарати, които, въпреки че не показват или имат слаба активност, както е посочено в параграф 1, могат да дадат засилена активност на активното (ите) вещество (а) в продукта за растителна защита, наричани "синергисти";

в) вещества или препарати, които се използват или са предназначени за използване в продукт за растителна защита или адювант, но не са нито активни вещества, нито растителнозащитни или синергични вещества, наричани "коформуланти

г) вещества или препарати, които се състоят от коформуланти или препарати, съдържащи един или повече коформуланти във формата, в която се доставят на потребителя и се пускат на пазара, за да бъдат смесени от потребителя с продукт за растителна защита и които повишават неговата ефективност или други пестицидни свойства, наричани "адюванти".

Действителните пестициди като биоциди вече не могат да бъдат определени в Директива 98/8 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди, тъй като тя беше отменена с **Регламент (ЕС) № 528 / 2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди.**

По този начин съгласно **Регламент (ЕС) № 528/2012** (в сила) правното значение на пестицидите под формата на биоциди означава:

- всяко вещество или смес във формата, в която се доставя на потребителя, състояща се от, съдържащо или произвеждащо едно или повече активни вещества с намерение да унищожи, възпира, обезврежда, предотвратява действието или по друг начин упражнява контролиращ ефект върху който и да е вредоносен организъм по начин, различен от обикновеното физическо или механично действие;
- всяко вещество или смес, получени от вещества или смеси, които сами по себе си не попадат в първото тире, с цел унищожаване, възпиране, обезвреждане, предотвратяване на действието или упражняване по друг начин на контролен ефект върху всякакви вредни вещества чрез всякакви средства, различни от обикновени физически или механични действия.

Освен това третирано изделие / продукт, който има основна биоцидна функция, се счита за биоцид. Тъй като нормативният акт предвижда известен брой изключения от прилагането му (член 2, параграф 2), приложение V определя видовете биоциди и тяхното описание в 4 основни групи и 22 вида продукти. Този регламент се ползва от 129 акта за изпълнение (последният от 14 юли 2017 г.), както следва:

Тип на акта / година	2013	2014	2015	2016	2017
91 правила за прилагане	13	16	22	31	9
33 решения за изпълнение		7	7	14	5

5 делегирани регламенти	2	2			1
-------------------------	---	---	--	--	---

Както може да се види, като област на регулаторни злоупотреби, поради неблагоприятно въздействие върху околната среда и човешкото здраве, регулациите на пестицидите до голяма степен се разработват под формата на регламенти и решения.

Текстът на двата горепосочени регламента, Регламент (ЕО) (ЕС) № 1107/2009 относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и Регламент (ЕС) 528/2012 относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди продуктите могат да бъдат допълнително разработени чрез достъп до:

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

Разпоредбите за пестицидите обхващат и максимално допустимите остатъци от пестициди във или от храни и фуражи от растителен и животински произход. **Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във или върху храни и фуражи от растителен и животински произход и за изменение на Директива 89 / 91/414 / ЕИО.**

Регламентът установява максималните количества остатъци от пестициди, разрешени в продукти от животински или растителен произход, предназначени за консумация от хора или животни. Тези максимално допустими граници на остатъчни вещества (МДГОВ - MRL), определени от Европейската комисия, включват:

- МДГОВ - MRL, които са специфични за определени храни, предназначени за консумация от хора или животни;

- обща граница, която се прилага, когато не е определена конкретна МДГОВ - MRL ("граница по подразбиране" от 0,01 mg / kg).

МДГОВ - MRL за всички култури и пестициди може да се намери на сайта на Комисията.

Приложение I към Регламент 396/2005 обхваща всички продукти, за които са установени МДГОВ и други продукти, за които хармонизирани МДГОВ са подходящи, по-специално по отношение на тяхното място в хранителния режим на потребителите или в търговията. Продуктите са групирани по такъв начин, че МДГОВ може да бъде установена, доколкото е възможно, за група подобни или свързани продукти.

Приложение II към Регламент 396/2005 включва МДГОВ, дефинирани по-рано от Директиви 86/362 / ЕИО, 86/363 / ЕИО и 90/642 / ЕИО и МДГОВ, приложими за продуктите, включени в Приложение I, идентифициращи остатъци от пестициди и максимално допустими граници на остатъчни вещества / килограма).

Приложение III включва временни МДГОВ, които могат да бъдат предоставени в специфичните случаи, предвидени в член 16 от регламента.

The magnitude of the regulation must also be seen in the light of the fact that the normative act has 2922 pages, which can be accessed:

<http://moodle.toxoeer.com/mod/page/view.php?id=1209> for Romanian and

<http://moodle.toxoeer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

4. РЕГУЛАЦИИ ЗА УСТОЙЧИВИ ОРГАНИЧНИ ЗАМЪРСИТЕЛИ (POPs)

Устойчивите органични замърсители (POPs) са химични вещества, които не се разграждат при нормални условия на околната среда поради много стабилна химическа структура. POP се натрупват биологично в хранителната мрежа и

представяват риск от неблагоприятни последици за човешкото здраве и околната среда. Тези замърсители се транспортират през международни граници далеч от техните източници, дори и в региони, където те никога не са били използвани или произведени. Екосистемите и коренното население на Арктика са особено изложени на риск поради транспортирането и биомагнификацията на тези вещества на далечни разстояния. Следователно, устойчивите органични замърсители представляват заплаха за околната среда и човешкото здраве по целия свят.

Първите регламенти в тази област се появиха на международно равнище - регламенти, които бяха ратифицирани и от ЕС. Следователно, това са първите, за които се отнася, и промяната, която трябва да бъде следвана.

А. Конвенция за устойчивите органични замърсители беше приета в Стокхолм на 22 май 2001 г.

Тази конвенция е рамка, основаваща се на принципа на предпазливостта, за премахване на производството, употребата, вноса и износа на най-важните 12 първоначално установени устойчиви органични замърсители, както и за безопасното боравене и обезвреждане, както и за елиминирането или намаляването на изпусканията на някои неволни Устойчиви органични замърсители. Освен това Конвенцията определя правилата за включване на нови химически вещества в Конвенцията. Стокхолмската конвенция беше одобрена от името на Общността с Решение № 507 от 2006 г.

В. Протоколът от 1998 г. относно устойчивите органични замърсители към Конвенцията от 1979 г. за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния

УОЗ са замърсяващи химикали, които лесно могат да бъдат транспортирани по въздуха много отдалечено. Трансграничното замърсяване на въздуха в разширен радиус бе предмет на Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния - CLRTAP, конвенция, която към момента на разработването му беше много обща. Чрез 8 протокола бяха регламентирани проблемите със замърсяването със серен диоксид, азотни оксиди, ЛОС, тежки метали, тропосферен озон и POP.

Изпълнителният орган на CLRTAP прие Протокола за устойчивите органични замърсители на 24 юни 1998 г. в Орхус (Дания). Той се съсредоточава върху списък от 16 вещества, състоящи се от 11 пестициди, 2 промишлени химикала и 3 нежелани странични продукти. Европейската общност и нейните държави-членки подписаха Протокола към регионалната конвенция на ИКЕ на ООН за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния (CLRTAP) Юни 1998 г.

С решение №. 259 от 19 февруари 2004 г., протоколът е сключен от името на Европейската общност.

С. Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117 / ЕИО

През април 2004 г. беше приет Регламент (ЕО) № 850/2004 относно устойчивите органични замърсители, за да се изпълни Стокхолмската конвенция и Протокола за УОЗ по Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния в рамките на Европейския съюз.

Регламентът съдържа разпоредби относно производството, пускането на пазара и употребата на химикали, управлението на складовете и отпадъците и мерките за намаляване на непреднамереното изпускане на УОЗ. Освен това регламентът налага на държавите-членки да установят регистри за емисии за неволно произведени УОЗ, национални планове за изпълнение (НИП) и механизми за мониторинг и обмен на информация.

Член 12 от регламента изисква годишно докладване от държавите-членки за действителното производство и употреба на УОЗ и тригодишно докладване за прилагането на други разпоредби на регламента. От Комисията се изисква да съставя докладите и да ги интегрира с информацията от:

- Европейски регистър за емисиите на замърсители (EPER), създаден с Решение 2000/479 / ЕО на Комисията
- Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители (E-PRTR), създаден с Регламент (ЕО) 166/2006. и
- Координационен доклад за емисиите на CO₂ (CORINAIR) на ЕМЕП (Кооперативна програма за мониторинг и оценка на разпространението на замърсители на въздуха на далечни разстояния в Европа) в обобщен доклад с цел по-добро управление на тези вещества и зачитане на правото на екологична информация за гражданите.

В рамките на регламента е много важно приложение I, което включва субстанции, за които е забранено, производството, пускането на пазара и употребата на веществата, изброени в приложение I, сами по себе си, в препарати или като съставки на изделия. Приложение I обхваща както веществата, контролирани от Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители, така и Протокола от 1998 г. към Конвенцията от 1979 г. за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния относно устойчивите органични замърсители.

От тези замърсители 7 се ползва дерогация по член 4, параграф 1, буква б) от регламента, която позволява забранено вещество да се явява като неволно замърсяващ микроелемент в вещества, препарати или изделия. В тази ситуация максималната концентрация, специфична за се изисква всяко изключение и са посочени веществата, артикулите или продуктите, в които могат да се приемат изключенията.

Също така е важно приложение III - Списък на веществата, предмет на разпоредби за намаляване на освобождаването

Обширна регулация по силата на регламента е управлението на отпадъците, съдържащи УОЗ, посочени в приложение IV Списък на веществата, предмет на разпоредбите за управление на отпадъците, посочени в член 7.

В съответствие с принципа на превенцията е необходимо да се регулира, когато е възможно, замърсяването на тези отпадъци с веществата, изброени в приложение IV. Отпадъците, състоящи се от, съдържащи или замърсени с вещества, изброени в приложение IV, се обезвреждат или възстановяват без неоправдано забавяне и в съответствие с приложение V, част 1 по такъв начин, че:

- да гарантира, че съдържанието на устойчиви органични замърсители е унищожено или необратимо трансформирано,
- останалите отпадъци и изхвърляния не показват характеристиките на устойчивите органични замърсители.

Следователно е забранено операциите по обезвреждане или оползотворяване, които могат да доведат до оползотворяване, рециклиране, регенериране или повторно използване на веществата, изброени в приложение IV.

Въпреки това, отпадъците, съдържащи или замърсени с някое от изброените в приложение IV вещества, могат да бъдат унищожени или възстановени по друг начин в съответствие със съответното законодателство на Общността, при условие че съдържанието на изброените вещества в отпадъците е под границите на концентрация, посочени в приложение IV.

Както може да се види, действащите на равнище ЕС правила са тези, които транспонират разпоредбите на двете гореспоменати международни регламенти, които са под формата на регламент, задължителна правна форма, която не е транспонирана. По тази причина тази област не се намира в блок 2.

За да се разберат напълно текущите, е необходимо да се прочете Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117 / ЕИО чрез достъп линка

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1209> за Румънски

<http://moodle.toxoyer.com/mod/page/view.php?id=1197> for English.

- Като заключение на това звено можем да заявим следното:
- гореспоменатите правила и за които са създадени връзки в рамките на това звено, са минимални, за да се знае за всяко поле,
- всяко регулиране е отправна точка за по-задълбочени изследвания в тази област,
- повечето регламенти са взаимосвързани поради сложността на опазването на околната среда и човешкото здраве.

Тема 6.1. Законодателство на Европейския съюз и
Национално законодателство за качеството
на околната среда

Част 1.- Създаване на общо и специфично законодателство за токсични замърсители
на Европейски съюз

<https://toxoeer.com>

**VNiVERSiDAD
D SALAMANCA**

CAMPUS OF INTERNATIONAL EXCELLENCE

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITÀ DI BOLOGNA

South-Eastern Finland
University of Applied Sciences

**Universitatea
TRANSILVANIA
din Braşov**

**UNIVERZITA
KARLOVA**

ИКИТ

<https://toxoeer.com>

Project coordinator: Ana I. Morales
Headquarters office in Salamanca.
Dept. Building, Campus Miguel de Unamuno, 37007.
Contact Phone: +34 663 056 665

This work is licensed under a Creative
commons attribution – non commercial 4.0
international license